

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE | léto 2022

Patnáctiletá Vanesa, klientka nízkoprahového klubu v Jaroměři:

**V klubu jsem vlastně pořád,
protože mě to tady baví.**

- 2** Zamyšlení
Odpočinek je skvělá věc
- 3** **Rozhovor s klientem Diakonie Michalem Matyášem, pracovníkem kolínské kavárny Zahradka pod věží:**
Většinou je pro mě práce v kavárně relaxace
- 6** **Tipy, jak si na dovolené opravdu odpočinout**
- 8** **Reportáž: Nízkoprahový klub v Jaroměři**
aneb diakonický startup
- 11** **Zahájili jsme stavbu Pomněnky,**
domova se zvláštním režimem
v Novém Městě na Moravě
- 12** **Vyberte si z nabídky** dlouhodobých kurzů
v Diakonické akademii
- 13** **Zapojte se do soutěže** o parádní hrníčky

Vážení a milí čtenáři,

v Novém Městě na Moravě už leží základní kámen domova pro seniory Pomněnka a začíná se stavět. Pod taktovkou Diakonie Myslibořice tu vznikne moderní a architektonicky velmi zajímavý domov pro seniory s Alzheimerovou chorobou. Diakonie tak pokračuje v nastoupeném trendu: budujeme zařízení v místech, kde jsou nejvíc potřeba, a budujeme je tak, aby v nich klientům bylo dobře a příbuzní k nim měli blízko. Nešlo by to ovšem bez pomoci stovek individuálních dárců, kteří Diakonii pravidelně podporují. Jim patří velký dík. A vám všem patří velký dík za to, že Diakonie se cítí zvládnout uplynulé dva nelehké roky. Prázdniny, které se blíží, si naprosto zasloužíte. Užijte si je naplno!

Inspirativní čtení vám přeje

Jan Soběslavský, ředitel Diakonie ČCE

LETNÍ ZAMYŠLENÍ

Léto máme už od dětství spojené s odpočinkem. Většina z nás si kus dovolené právě na léto nechává a těší se na ni.

Odpočinek je skvělá věc. Už na začátku Bible, když Bůh stvořil světlo a tmu, zemi a moře, rostliny, zvířata a lidi, hned potom „odpočinul dne sedmého“. A přišlo mu to dobré, tak pak v Desateru rovnou ustanovil, aby lidi pracovali a odpočívali v poměru 6:1.

Ideální odpočinek si každý asi představuje jinak – někdo má rád adrenalinové sporty, jiný chce ležet u moře. Ten biblický odpočinek je spojený s radostí a vděčností nad krásou světa. Což jsou pocity, které se nás taky zmocňují, když máme čas odpočívat, radovat se z toho, co se povedlo, z lidí,

kteří máme rádi, z přírody, z dobrého jídla, z hezkých zážitků...

Naši duši je po takovém odpočínutí moc dobře. Cítíme se jako znovuzrození. Aspoň do prvního dne v práci...

Přeju vám, abyste si letos v létě mohli takhle pořádně a hezky odpočinout. A i když dovolená rychle uteče, aby se dařilo i dál nějak držet ten poměr 6:1. Každé kafe, popovídání, vycházka se psem, hra s dětmi, vyjízdka na kole nebo romantická večeře jsou kouskem toho Božího vynálezu, bez kterého by svět a život byl jenom lajdácký nedodělek.

■ Radka Včelná

Když obsluhuju, máme plno

Pozvánka nejen do kolínské
kavárny Zahrádka pod věží

V Kolíně, naproti chrámu sv. Bartoloměje – na náměstíčku, které si zachovalo neporušený ráz ještě z gotických dob – se nachází vchod do kavárny Zahrádka pod věží. Kdo odsud nebo z protější ulice Kouřimská vejde, zjistí, že název nelže. Ocitne se na malebné zahrádce. Když vzhledne, spatří nad sebou hned tři chrámové věže. Může se posadit, objednat si. Když bude mít štěstí, obsluží ho [Michal Matyáš](#) (43 let), dlouholetý klient [Diakonie Střední Čechy](#) a věrný pracovník, který s kavárnou dýchá od jejího založení, tedy deset let. S panem Matyášem jsme si povídali o jeho práci i o Diakonii. Rozhovor berte jako letní pozvánku nejen do kavárny v Kolíně, ale i do dalších podniků Diakonie, kde si můžete u něčeho dobrého odpočinout při letních výletech.

Jak dnes začal váš den v Diakonii?

Šil jsem z filcu kapra. Když mají rodinní příslušníci svátek nebo narozeniny, tak pro ně můžeme v naší dílně ušít nějaký dárek. Strejda bude mít osmdesátiny, tak ho chci obdarovat. Dneska jsem začal. Mám až do července dost času.

A jak se vám líbí práce v kavárně?

Moc. Pracuju tady velice rád. Máme otevřeno od května do října, od pondělka do pátku. Baví mě, že jsem ve styku s lidmi. Službu mám pravidelně ve čtvrtek odpoledne.

Jsem celkem vyhlášený. Chodí sem za mnou rodinní příslušníci, kamarádi, kamarádky. Bývá tu kolikrát nabito, takže se ani nezastavím. Ale můžu si za to sám. To já si je sezvu.

Co konkrétně vaše práce obnáší?

Všechno, co mi kavárník zadá. Vytírám, zametám, utírám nádobí, stoly, dávám slunečnick, sekám trávu. Když přijdou zákazníci, tak je přivítám, pozdravím, dám jim nápojový lísteček, vezmu si sešit, napíšu si objednávku.

pokračování na další straně

Ke kávě vám nabídneme třeba medovnik. Máme tady růžové, bílé a červené víno a jako novinku prosecco. Nabízíme také bezinkovou, limetkovou, okurkovou, melounovou a fialkovou limonádu. S perlivou vodou nebo neperlivou, s ledem nebo bez ledu, citronem a mátou. Co si hosté objednájí, to jim přinesu. Kolikrát se mi tady v létě stalo, že přišli turisté, kteří mluvili cizí řečí. Znějí tu angličtina, němčina a podobné jazyky. Také sem často chodí rodiče s dětmi. Máme to tu přehledné a ze všech stran uzavřené. Rodiče se nebojí, že jim děti někam utečou.

Které nápoje jdou v létě nejvíce na odbyt?

Ledová káva, frapé, limonády a podobné osvěžující pití. A k tomu nanuky.

Co pijete rád vy sám?

Kávu. Krom kapučína a latté piju veškerou kávu.

Prostor, kde sedíme, je moc krásný. Pořádáte tady nějaké akce?

Ano. Třeba vernisáže. Zrovna teď nám tu vystavují dvě místní paní malířky. Majáles jsme tady také měli. Každoročně pořádáme hojně navštěvovaný řepánkový den, kterým ukončujeme sezónu. Řepánky, to jsou kynuté buchty s náplní z máku a cukrové řepy. Poslední dobou už jich část musíme nechat péct. Je jich potřeba čtyři sta, a to sami nestihnáme. Po telefonu se nám dopředu objednáávají velké skupiny. Jinak když má někdo oslavu, tak si sem také chodí posedět.

Nejsou hosté někdy protivní?

Nikdy jsem se s tím nesetkal.

A co vy, když máte na place hodně lidí? Není toho na vás někdy moc?

Někdy ano. Když je hodně hostů, přijde jich najednou pět a každý si naporučí něco jiného, tak je člověk z toho někdy zmatený. To si pak musím na chvíli sednout, zklidnit se. Bývám nervózní. Mám operovanou kyčel, kvůli tomu si také potřebuji někdy oddychnout. Někdy je záprah velký. Ale pozor, to se stává jenom výjimečně. Většinou je pro mě práce v kavárně relaxace. Za ta léta jsem se přeci jenom zapracoval. I kávovar umím ovládat.

Musím se pochlubit. Jezdí sem za mnou až z Kutné Hory, měl jsem návštěvu dokonce až z Třeboně.

Koukám, že jsou tu ve vitrínkách i výrobky z dílen kolínské Diakonie. Ty jsou jen na výstavu?

Ne, výrobky si můžete koupit. To je naše vizitka. Celou zimu vyrábíme a pak to prodáváme. Nejen v kavárně. Když jsou trhy o posvícení, na Velikonoce, na Vánoce, prodáváme tamtéž. To mě také velice baví. Děláním i propagací, roznáším letáky. Chodím do knihovny, na sociálku, na matriku, vlastně po všech úřadech. Maminka mi také pomáhá, že dělá propagaci přes svoje kamarádky, nebo také elektronicky, po WhatsAppu to posíláme.

pokračování na další straně

Venkovní prostory kavárny

Jak vypadá váš pracovní den v kavárně?

Ráno jdu do dílny nahoře. Vyrábíme tam věci z filcu, šijeme, vyrábíme svíčky a mýdla, keramiku. Nebo si také musím zařídit svoje věci. Jsem už sám. Tatínek, se kterým jsem žil v domácnosti, loni zemřel. Musím vyvětrat pejska, vybrat si poštu. Každopádně v devět hodin ráno si nás kavárník nebo kavárnice vyzvedne. Jdeme kavárnu připravit. Rozdat podsedáky na lavice a židle a tak podobně. Někdy dojdou na nákup. Kavárnice mě třeba pošle pro melouna. Nebo jedu s vedoucí služby, paní Dagmar Zemanovou, na velký

nákup. Pomůžu jí všechno odnést. Piva, limonády, kartony mléka. I zásoby si obstaráváme sami. Od půl desáté do deseti je čas na svačinu. Pak nastoupí dopolední směna, odpoledne zas ta odpolední. O práci v kavárně je velký zájem, hodně z nás to baví. Tak už nepracujeme celé dny, ale půl dny, abychom se všichni prostřídali. Dnes, jak vidíte, obsluhuje Věruška. Návštěvnost, to se musím pochlubit, mám ale největší já. Jezdí sem za mnou až z Kutné Hory, měl jsem návštěvu dokonce až z Třeboně.

■ Ptal se Adam Šůra

Kam v létě vyrazit do Diakonie za občerstvením?

Plzeň

- Bistro Orlovna
- Café Knihomol
- Café Restaurant Kačaba

Litoměřice

- Čajovna Hóra

Terezín

- Restaurace Klobouk

Kolín

- Kavárna Zahrádka pod věží

Rýmařov

- Občerstvení Buřinka

Kavárna Zahrádka pod věží patří k sociálně terapeutickým dílnám, které v Kolíně provozuje Diakonie Střední Čechy. Skrze praktické činnosti nacvičují klienti pracovní a sociální dovednosti. Většinou se jedná o lidi s mentálním postižením či autismem. V kavárně tedy pouze neobsluhují, ale také uklízejí, pečují o zeleň, nebo si třeba perou a žehlí pracovní úbory. Sociálně terapeutické dílny navštěvuje zhruba třicet klientů ve věku 16 – 64 let. Okolo deseti z nich pracuje také v kavárně.

Dovolená a odpočinek, to patří samozřejmě k sobě. Bohužel, leckdy tomu tak není. Často dovedeme sebe samé při dovolené tak vystresovat, že o nějaké relaxaci nemůže být ani řeč. **Diakonická akademie** proto oslovila tři své zkušené lektory, kteří vám přinášejí tipy, jak si při dovolené odpočinout doopravdy.

Mgr. Pavel Vácha

lektor seberozvojových kurzů

Myslím si, že klíč k tomu, jak si odpočinout, je v kombinaci relaxace a aktivity, přičemž účinný poměr obojího se u každého jednotlivce liší. Já dávám přednost cestování, procházkám po neznámých místech, pokusům splynout v navštívené destinaci s domorodci a také se věnuju cyklistice proložené

sem tam lenošením a četbou. Dovedu si ale představit, že si někdo skvěle odpočine při několikadenním pobytu na pláži. Moje doporučení proto zní:

Nepodléhejte trendům! Namíchejte si vlastní koktejl relaxace a aktivity, ve skupině i samostatně, koktejl vhodný právě pro vás.

Mgr. Štěpán Brodský

lektor kurzů diakonických hodnot

Jak si na dovolené opravdu odpočinout? Hlavně nemyslet! Od myšlení jsou tu jiní, jak praví známá česká pohádka. A prostě to prožít. Vychutnávat si to. Troufnout si udělat něco, co normálně nedělám. A pohybovat se pomalu,

ideálně ve stínu, u vody. Dovolená nejsou závody. Ale to můžete říkat co chcete, a **nakonec stejně platí, že jaký si to uděláš, takový to máš. Tak na to pamatuj.**

Mgr. Zdenka Tmějová

lektorka seberozvojových kurzů

To, že si máme vypnout telefony, nemyslet na práci nebo problémy, nám řekne každý, kdo to s námi myslí dobře. Ale jak to udělat, když v hlavě máme letiště a myšlenky si tam přilétají a odlétají, jak chtějí? **Zapněte všech pět smyslů!** Jak na to? Jednoduše dle návodu: **5x zrak** – Vyberte pět věcí ve svém okolí a podívejte se na ně. Vnímejte barvu, tvar a krásu např. květiny, vodní plochy, obrazu na stěně, zařízení kavárny. **4x hmat** – Dotkněte se čtyř věcí. Vnímejte strukturu a pocit,

který máte např. z polstrování židle, šálku s kávou nebo sklenky s limonádou, z písku na pláži. **3x sluch** – Zaposlouchejte se a identifikujte tři rozdílné zvuky v okolí, např. zvuk hudby, lidské řeči, ruchu ulice. **2x čich** – Vnímejte vůni dvou věcí, např. květiny, kávy, vzduchu v lese. **1x chuť** – Ochutnejte jednu dobrou věc, např. čaj, zmrzlina. Proč to dělat? **Zregenerujete se mnohem rychleji a díky krátké meditaci budete odpočatější, spokojenější, klidnější. Aplikujte co nejčastěji. Krásnou dovolenou!**

Postavit se na vlastní nohy

Reportáž o jednom diakonickém „startupu“

Sbírka Krabice online už od roku 2017 podporuje sociální služby Diakonie, které pracují s dětmi a mládeží z ohrožených rodin. Letos v létě podpora míří dětem a mladým lidem z Mostecká, Plzeňska a Jaroměřska, na letní aktivity vedené pracovníky Diakonie. Ukázku z těchto aktivit přinášíme v reportáži z [nizkoprahového klubu Lucerna v Jaroměři](#).

Nejdřív to vypadalo, že se nebude dít vůbec nic. Pak dorazily Vanesa spolu se sestrou Savanou a sestřenicí Lindou. Vzaly si papíry, fixy, usedly ke stolu a pustily se do kreslení. Nizkoprahový klub navštěvují pravidelně, vypráví přitom Vanesa: „*Jsem tady vlastně pořád, protože mě to tady baví.*“ Dneska dorazila hlavně kvůli tanečnímu kroužku, který prý vždy naláká větší množství lidí. Ostatně, když se nekoná taneční kroužek v nizkoprahu, zorganizují si ho děti sami venku. Scházejí se „u garáží“. Z přenosného repráčku pouští přes mobily hudbu a tančí sestavy. Vanese je patnáct let, dokončuje v Jaroměři základní školu a s kamarádkou se domluví, že pak půjdou do Hradce Králové do učení na prodavačku.

Na to, že se dnes očekává silná účast, je klub téměř hodinu po otvírací době poloprázdný. Je to tím, že venku vládne svěží letní počasí a nikomu se nechce dovnitř? Děvčata si stále tiše kreslí u stolu. Tu ale přicházejí Kristián a dva Nikolasové. Nesou si nástroje: klávesy a elektroakustickou kytaru. Požádají o svolení nástroje zapojit. Dostávají ho. Menší z Nikolasů hrábne do kláves a ozve se hudba, která by se dala popsat jako originální fúze jazzu a čardáše. Je poznat, že Nikolas je z muzikantské rodiny, prsty mu běhají po klávesách hbitě. Kristián se přidá s kytarou a větší z Nikolasů zpívá. Jako kluk mohutného těla i hlasu nepotřebuje mikrofon na to, aby byl slyšet. Za chvíli dorazí další kluci a holky a nizkoprahový klub je plný. Vypadalo to, že se nebude dít vůbec nic, ale teď se tady toho děje víc než dost.

Řád v chaosu

Marta Silná, pracovnice nizkoprahového klubu, usedá k Lindě a Savaně, děvčatům, které si stále kreslí u stolu. Nabídne jim místo kreslení procvičování počtů. Dívky souhlasí. Za chvíli se jim papíry plní příklady. Počítají si na prstech, Marta Silná jim občas s úsměvem opraví chybu, nebo zadá další úlohu. Takhle se v nizkoprahovém klubu

pracuje. Navenek se zdá, že se tady odehrává jenom hlučná zábava. Muzikanti si střídají nástroje, hudba duní na plné pecky. Ostatní kluci posedávají, polehávají kolem nich, občas se přidají ke zpěvu. Děvčata postávají a baví se. Člověk se musí trochu rozkukat, aby mu došlo, že v tomhle zdánlivém chaosu se také skrývá nějaký záměr. „*My tady dětem sloužíme. Jsme tu pro ně, snažíme se jim být oporou,*“ říká kolegyně Marty Silné Karin Ferinová.

Součástí Jaroměře je i Josefov, romanticky působící pevnost po celé Evropě známá především mezi vyznavači extrémně tvrdé hudby díky vyhlášenému festivalu tohoto žánru. Taky je to ovšem místo, které má blízko k tomu, aby se stalo takzvanou vyloučenou lokalitou. Rodiče tu nemají finance a často ani zájem na tom, aby své děti vedli ke vzdělání a rozumným volnočasovým aktivitám. Není výjimkou, že už v devíti letech některé děti kouří a drží se partiček, které fungují podle zákonů ulice. Nizkoprahový klub takovým dětem nabízí bezpečnější a podnětnější prostředí.

pokračování na další straně

Taneční kroužek přiláká do klubu mnoho dětí

- bez zbraní
- bez agrese
- bez rasismu
- bez násilí
- bez drog
- bez sexu
- bez vulgarit
- bez vandalismu

Nutnou podmínkou je dodržování základních pravidel (viz vlevo). Když je otevřeno, mohou děti přijít, kdy chtějí, odejít, kdy chtějí. Jde o to, aby získaly k vedoucím klubu důvěru. Marta a Karin se zajímají o jejich životy, ale vždy je na dětech, co chtějí sdílet. Díky navázané důvěře pak mají možnost reagovat na vše, co děti prožívají – oporou, radou, prevencí. Trvá to prý ale někdy až dva měsíce, než nováčci ke klubu důvěru získají. Teprve potom se začnou pracovním svěřovat a ony začnou postupně zjišťovat, v čem konkrétně mohou pomoci. Nízkoprah tak dětem doplňuje to, co jim doma chybí, a nabízí příležitost. „*Děti si tady třeba mohou vytisknout referáty, pomůžeme jim s doučováním, a to všechno bezplatně. Časem zjistí, že u nás najdou zázemí,*“ říká Karin Ferinová.

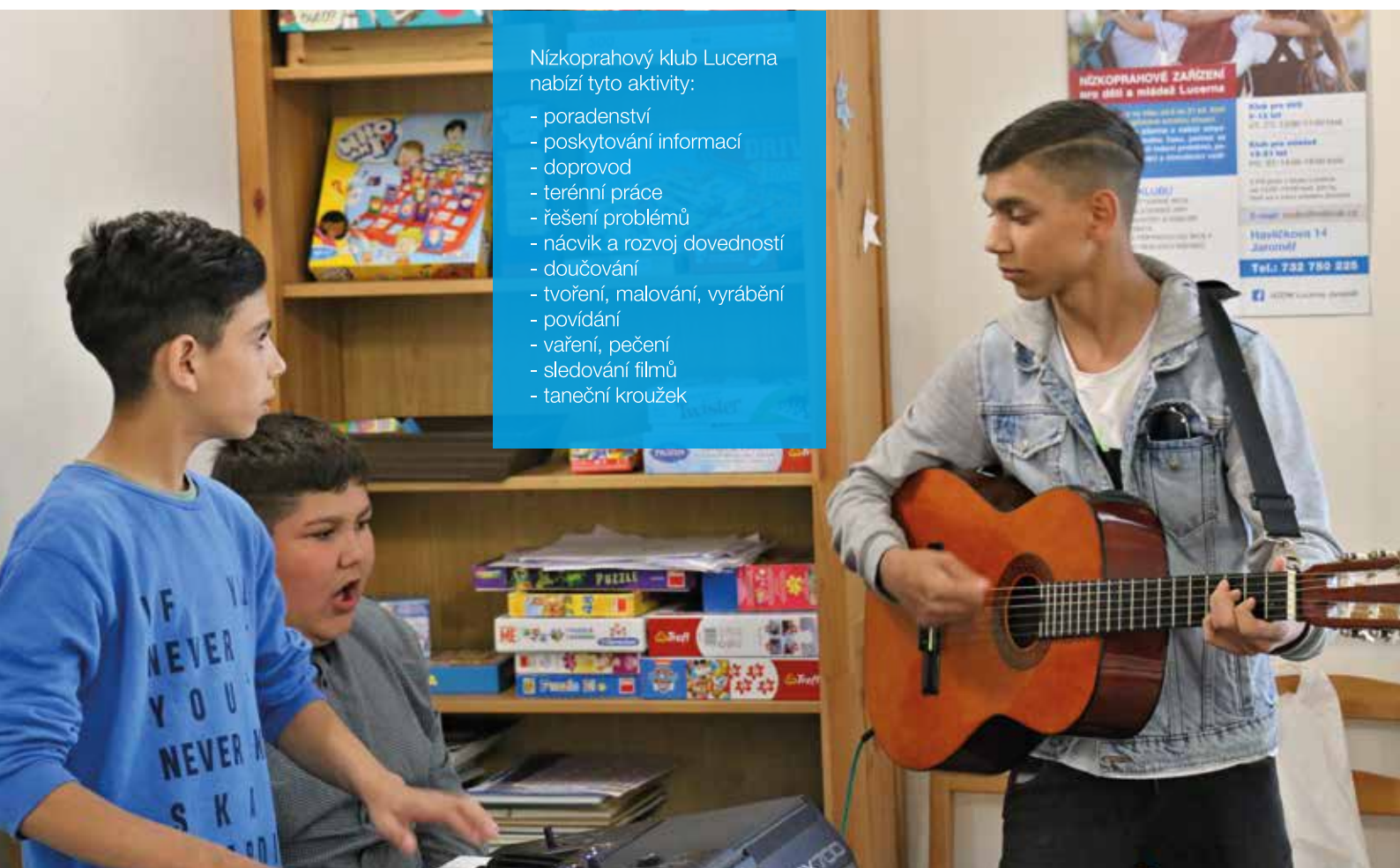
Práce s dětmi a mladými lidmi se tedy odehrává velmi volným tempem. Výsledky se dostávají za dlouho a mohou se zdát malé. Spočívají například v tom, že hoch či dívka nevzdají učení a dokončí základní školu. Pro jejich budoucí život to má význam obrovský. Zásadní význam to má i pro celý sociální systém. Je přitom zajímavé, že nízkoprahový klub Lucerna je financován z prostředků veřejné sbírky Diakonie ČCE. Stovky individuálních dárců přispěli v rámci

sbírky Krabice online. O Lucerně se dá mluvit jako o „start up“ projektu, který má městu Jaroměř ukázat potřebnost klubu a aktivit s ním spojených.

Několik vystoupení, jedna soutěž

Ostatně, někteří lidé o této potřebnosti nepochybují. Zdeněk Janičko do nízkoprahového klubu kdysi docházel jako dítě. „*Naučil jsem se tady, jak se postavit na vlastní nohy. Brát vážně školu, práci,*“ vzpomíná. „*A taky jak řešit konflikty. Nízkoprah mi dal klid a pohodu, vědomí, že mám kam jít.*“ Dnes je panu Janičkovi přes třicet a to, co mu klub dal, chce předávat dál. To on společně s dalšími čtyřmi dámami z místní romské komunity vede taneční kroužek. Je vidět, že má autoritu. Když zavelí, muzikanti odloží nástroje a všichni kluci okamžitě vyrazí odklízet stoly a židle. Z reproduktorů se ozve rytmická hudba, nácvik začíná. Děvčata tančí sestavy, kluci do toho metají kozelce po vzoru breakdancerů. K dokonalosti to má ještě daleko, ale nikdo se nefláká a každý bere svou úlohu dost vážně. Je k tomu důvod: taneční tým čeká v blízké době několik vystoupení a nakonec taneční soutěž v Mladé Boleslavi.

■ Adam Šůra

Nízkoprahový klub Lucerna nabízí tyto aktivity:

- poradenství
- poskytování informací
- doprovod
- terénní práce
- řešení problémů
- nácvik a rozvoj dovedností
- doučování
- tvoření, malování, vyrábění
- povídání
- vaření, pečení
- sledování filmů
- taneční kroužek

6 399

seniorům a nevléčitelně nemocným
jsme umožnili důstojný život
doma nebo v našich zařízeních

4 967

ohrožených dětí, teenagerů či rodin
využilo našich preventivních služeb

5 016

lidem jsme nabídli pomocnou
ruku v situacích, které se mnohdy
zdají bezvýchodné

2 499

lidí s postižením u nás našlo
domov, práci nebo smysluplnou
náplň života

10 000

lidí jsme podpořili v zahraničí v rozvoji
podnikání a také v době válek a krizí

V roce 2021 jsme tak podpořili více než

28 000

lidí.

V pátek 6. května jsme zahájili stavbu **Pomněnky**, domova pro osoby s demencí v **Novém Městě na Moravě**. 15 milionů na stavbu poputuje od individuálních dárců, kteří pravidelně podporují činnost Diakonie.

Lidé, kteří mají Alzheimerovu chorobu nebo jiný typ demence, potřebují speciální péči, kterou běžné domovy pro seniory nemohou nabídnout. Zkušený tým domova Pomněnka tuto péči svým klientům poskytne. Specializovaných domovů pro lidi s demencí je celkově málo – Pomněnka ještě nestojí a čekací listina už je naprosto plná.

„V Novém Městě na Moravě pobytová služba pro lidi s Alzheimerovou nemocí chybí,“ říká Petr Hladík, koordinátor kampaně k Pomněnce, domova pro seniory s demencí. „Proto jsme se rozhodli pomoci rodinám, které nyní musí své blízké posílat do vzdálených míst. Chceme, aby měli možnost se pravidelně navštěvovat a být spolu co nejdéle. Ukázalo se to jako správné rozhodnutí, protože už ve chvíli, kdy začínáme stavět, se na nás obracejí lidé, kteří mají o služby domova zájem. Chceme využít našich zkušeností z Diakonie Myslibořice, kde takovou službu také poskytujeme.“

Při slavnostním položení základního kamene nechyběl ředitel Diakonie ČCE Jan Soběslavský a náměstkyně pro ekonomiku Diakonie Hana Sklenářová, zúčastnili se také ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka, ředitelka střediska Diakonie v Myslibořicích Michaela Grmelová, starosta Nového Města

na Moravě Michal Šmarda a radní kraje Vysočina pro sociální oblast Jan Tourek. Událost si nenechal ujít ani architekt Radim Javůrek, který Pomněnku navrhl.

Péče o seniory je pro Diakonii zásadní téma. V České republice je nejběžnější tzv. neformální péče, to když se pečující starají o své blízké v domácím prostředí. Vedle toho je však neustále potřeba zvyšovat kapacity seniorských domovů a domovů se zvláštním režimem, které zajistí kvalitní péči lidem s demencí nebo s Alzheimerovou chorobou. Těch je u nás totiž zhruba 180 000. *„Mám proto velkou radost, že se nám podařilo začít se stavbou nového domova a odlehčit řadě rodin,“* říká Jan Soběslavský.

Domov Pomněnka splňuje nejmodernější požadavky v oblasti péče o seniory. Je unikátní i v tom, že je téměř z pětiny financován z příspěvků dárců Diakonie. Zatímco podobné projekty, které rozšiřují síť služeb, jsou většinou hrazeny z veřejného rozpočtu, v tomto sektoru je nedostatek financí tak akutní, že se na něj skládají samotní občané.

Darovat můžete i vy: www.diakonie.cz/darci.
Děkujeme.

DLOUHODOBÉ KURZY V DIAKONICKÉ AKADEMII

Díky dlouhodobým kurzům si nejen prohloubíte znalosti ve vašem oboru, ale mezi jednotlivými setkáními budete mít i možnost si získané informace vyzkoušet v praxi a následně si vyměňovat zkušenosti s ostatními. Absolvováním dlouhodobého kurzu z naší nabídky můžete navíc splnit vzdělávání pro rok 2022 i pro 2023.

Vyberte si z kurzů pro tyto oblasti:

SEBEROZVOJ

Psychosociální minivýcvik

(podzim 2022 – jaro 2023, 96 hodin, 6 x 2 dny)

Jak žít naplno v osobním životě i v práci

(listopad 2022 – únor 2023, 64 h, 4 x 2 dny)

VEDOUcí A SOCIÁLNÍ PRACOVNÍCI

Manažerská akademie

(podzim 2022 – jaro 2023, 96 h, 6 x 2 dny)

PŘÍMÁ PÉČE

Kurz pro asistenty lidí s mentálním postižením

(říjen 2022 – červen 2023, 112 h, 7x 2 dny)

Kurz pro pečující o lidi s demencí

(říjen 2022 – červen 2023, 112 h, 7x 2 dny)

Více informací se dozvíte na www.diakonicka-akademie.cz nebo pomocí QR kódu:

Vyzkoušejte si kvíz Diakonické akademie

a získejte 2 krásné hrnky
z Diakonie Rolnička

LETNÍ KVÍZ

Kvíz si také můžete vyzkoušet s klienty a případně jim připravit podobné otázky. Autorkou je [Klára Cingrošová](#), která vede v Diakonické akademii kurz [Jak jsme vařili a jedli – aktivizace seniorů zaměřená na tematiku jídla](#).

1. Doplňte výraz, který je společný pro následující slova:

- a) vepřový, holandský, kuřecí
- b) segedínský, kotlíkový, hovězí
- c) italské, zapečené, vaječné
- d) vařené, pštrosí, ztracené

3. Přeložte ze slovenštiny názvy oblíbených pokrmů:

- a) morčacie rezeň
- b) vopcháčík
- c) zemiaková placka

2. Vzpomeňte na druhy polévek, které mají:

- a) červenou barvu
- b) zelenou barvu
- c) bílou barvu

4. Podle surovin poznajte, o kterou polévku se jedná:

- a) papriková zasmažka, párek, brambor
- b) česnek, kroupy, vepřová krev
- c) zasmažka, protlak, rýže

Správné odpovědi zasílejte nejpozději **do 31. července 2022** na adresu barbora.haskova@diakonicka-akademie.cz. Ze správných odpovědí vylosujeme výherce a zašleme mu cenu. Bližší informace ke kurzu naleznete na www.diakonicka-akademie.cz nebo pomocí QR kódu.

Jedinečné místo pro odpočinek i setkávání.

Penzion Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem

Prvorepubliková vila zasazená do nádherné přírody na úpatí slavného poutního místa nabízí pestré využití. Uspořádejte u nás krásnou svatbu, setkání s přáteli...

Nebo přijedte jen tak, odpočinout si a nabrat síl.

**SOLA
GRATIA**

www.sola.cz

Pomněnka

Nové Město na Moravě

domov se zvláštním
režimem pro seniory
s Alzheimerovou
chorobou nebo jiným
typem demence

Každý rok hledáme způsoby,
jak pomáhat dalším lidem. Proto chceme postavit dva

NOVÉ DOMOVY PRO SENIORY

Většinu prostředků na splnění našich snů už máme.
Na to, co nám chybí, potřebujeme dárce. I díky vaší
pomoci se mohou tyto sny rodinám našich klientů
splnit: www.diakonie.cz/darci

Vendolí

Vendolí u Svitav
domov pro seniory

